

Sygn. akt II AKa 40/22

Sygn. akt II AKa 40/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2023 roku

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSA Katarzyna Capałowska (spr.)

Sędziowie SSA Izabela Szumniak

SSA Dorota Radlińska

Protokolant Wiktoria Siporska

przy udziale prokuratora Anny Adamiak

po rozpoznaniu dnia 22 września 2023 roku

sprawy:

S. P., (...) i L.,

urodz. (...) we L. (Ukraina),

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie,

z dnia 26 października 2021 r. sygn. akt XVIII K 125/21

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia S. P. od zarzuconego mu czynu;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. Kancelaria Adwokacka w Ł. kwotę 1440 zł plus VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym;

kosztami za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 40/22

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 października 2021 r. o sygn. XVIII K 125/21.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.			Interwencja karetki pogotowia i ratownika medycznego R. B. wobec B. S. (1) w dniu 20 czerwca 2020 roku w Ł. na wysokości posesji przy ul. (...). Fakt, iż B. S. (1) powiedział do ratownika medycznego, że spożywał alkohol z kolegą, który bez powodu wyjął nóż i zadał B. S. (1) cios	Zeznania R. B.	T.V.k.1203-1204; T. II k. 248-249; T. VI k. 1061-1062

			nożem w brzuch. A R. B. nie miał trudności ze zrozumieniem B. S. (1).		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	Zeznania R. B. złożone w postępowaniu przygotowawczym, rozpoznawczym i odwoławczym.	R. B. jest ratownikiem medycznym, osobą niezainteresowaną w sprawie, bez powiązań z oskarżonym i innymi świadkami występującymi w sprawie. Bez problemu porozumiewał się z B. S. (2). Zeznania R. B. Sąd odwoławczy uznał za wiarygodne i obiektywne, albowiem świadek ten nie był zainteresowany aby obciążać bezpodstawnie kogokolwiek w sprawie lub tworzyć fikcyjne linie obrony.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Zarzuty zawarte w apelacji Prokuratora:</p> <p>1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym uznaniu, iż oskarżony S. P. nie działał z zamiarem pozbawienia życia pokrzywdzonego B. S. (2), a obejmował swoją świadomością i wolą tylko spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu u w/w pokrzywdzonego, co w konsekwencji doprowadziło Sąd I instancji do zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego S. P. w akcie oskarżenia z art. 13§ 1 w zw. z art. 148 §1 k.k. na przestępstwo stypizowane w art. 156 § 1 pkt 2 k.k., podczas gdy prawidłowa ocena całości zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego, tj. że oskarżony S. P. działał z zamiarem ewentualnym spowodowania śmierci pokrzywdzonego B. S. (2).</p> <p>2. rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary – 3 lat pozbawienia wolności, tj. w najniższym możliwym wymiarze</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>przewidzianym za czyn z art. 156§1 pkt 2 k.k., podczas gdy należyta ocena wszystkich okoliczności wpływających na wymiar kary, to jest wina oskarżonego oraz wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, cele i zasady wymiaru kary i środków karnych określone w art. 53§1 k.k. przemawiają za orzeczeniem wobec oskarżonego kary surowszej, niezależnie od przyjętej kwalifikacji prawnej czynu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W niniejszej części zostaną omówione zarzuty zawarte w apelacji prokuratora (który złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia).W niezbędnym zakresie omawiając przyczyny zmiany wyroku (aby zachować ciąg logiczny wypowiedzi zostanie to uczynione w tej części aby nie dzielić wyводу i nie ponawiać argumentacji w części 5.2 uzasadnienia) – uczynione zostaną odniesienia do apelacji obrońcy).</p> <p>Sąd odwoławczy dostrzegł błędy w ustaleniach faktycznych lecz inne aniżeli wskazany w apelacji prokuratora a takie, wywiedzione w apelacji obrońcy. Podobnie Sąd odwoławczy uznał, iż wyrok Sądu I instancji był dotknięty wadą obraży prawa procesowego w postaci wadliwej oceny zeznań i wyjaśnień oraz opinii biegłych (o czym poniżej). Zarzuty i wnioski apelacji prokuratora i obrońcy wzajemnie się wykluczały. Część z zarzutów przedstawionych w apelacji obrońcy okazała się zasadna.</p> <p>I tak:</p>		

Stwierdzić należy, iż jedno zdarzenie historyczne z dnia 20 czerwca 2020 r. przy ul. (...) w Ł. zainicjowało dwa odrębne postępowania karne prowadzone przez tę samą jednostkę prokuratury:

W postępowaniu prawomocnie zakończonym przed Sądem Rejonowym dla Warszawy - Żoliborza w sprawie IV K 469/21 oskarżeni B. S. (2) , O. S., R. K. zostali prawomocnie skazani za to, że w dniu 20 czerwca 2020 r. w Ł. przy ul. (...) na wysokości posesji nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia S. P. przez zadawanie ciosów po głowie i twarzy w wyniku których pokrzywdzony (S. P.) doznał obrażeń w postaci rany tłuczonej prawego łuku brwiowego, krwiaka okularowego i masywnego obrzęku oka prawego z zamknięciem szpary powiekowej, złamania sitowia prawego z penetracją odłamów kostnych do światła oczodołu, złamania podstawy oczodołu prawego, złamania blaszki zewnętrznej lewej zatoki czołowej skutkujących naruszeniem narządu ciała i rozstrojem zdrowia na czas powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 §1 kk i za to ci oskarżeni w tym B. S. (2) został skazany na podstawie art. 158 §1 kk ;

Równocześnie w sprawie Sądu Okręgowego w Warszawie (czyli w sprawie niniejszej) o sygn. XVIII K 125/21 S. P. został oskarżony o to , że w dniu 20 czerwca 202 r. w Ł. przy ul. (...) na wysokości posesji (...) usiłował zabić B. S. (2) w ten sposób, że zadał B. S. (2) cios nożem w okolice wątroby, tj, o czyn z art. 13 §1 kk w zw. z art. 148 §1 kk. (przy czym Sąd Okręgowy przypisał, że S. P. w ramach zarzuczonego czynu spowodował u B. S. (2) ciężki

uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w ten sposób, że zadał cios nożem w okolice prawego podżebrza w wyniku czego B. S. doznał rany kłutej jamy brzusznej penetrującej do jamy otrzewnej z uszkodzeniem na jej przebiegu wątroby – tj. czyn z art. 156 § 1 pkt.2 kk.

Z zeznań ratownika medycznego wynika, iż pokrzywdzony B. S. (2) podał, iż nożem bez powodu ugodził go jeden z kolegów, z którymi tego wieczoru spożywał alkohol. B. S. (2) nie miał powodu aby podawać ratownikowi medycznemu nieprawdę i to w sposób spontaniczny zaraz po zdarzeniu. (Sąd odwoławczy dopuścił z urzędu dowód z zeznań R. B. – ratownika w wyniku rozpoznania zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego).

Z depozycji wszystkich świadków i oskarżonego wynika i prowadzi do wniosku, iż S. P. przed zdarzeniem nie spożywał z B. S. alkoholu. Natomiast B. S. (1) przebywał przed zdarzeniem w towarzystwie (...). S. P. nie był kolegą B. S. (2), wręcz przeciwnie – wcześniej skarżył się wynajmującemu lokal na uciążliwe sąsiedztwo B. S. (2) (vide: zeznania M. M. k. 162). Wreszcie podkreślić należy (co wskazał również w uzasadnieniu Sąd Okręgowy k. 1096) na nożu zabezpieczonym na miejscu zdarzenia ujawniono obecność ludzkiej krwi – tj. materiał genetyczny zawierający DNA R. K. (1) i B. S. (2). Nie zabezpieczono materiału genetycznego oskarżonego.

Ponadto na odzieży S. P. nie ujawniono śladów krwi. (k. 459). A wysoce prawdopodobne jest, iż wskutek ugodzenia nożem w tułów, prawe podżebrze – przez otrzewną

i do miąższu wątroby , wywołało to krwawienie u pokrzywdzonego, a ślady krwi zostałyby na dłoni czy odzieży S. P..

Wątek noża zabezpieczonego na miejscu zdarzenia:

Nóż zabezpieczono na parapecie okna budynku przy ul. (...) w Ł.. (ergo – został odłożony w to miejsce)

Na nożu nie ujawniono śladów linii papilarnych (Ergo zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ślady linii papilarnych , odcisków palców zaciera sprawca aby pozbyć się dowodu obciążającego.)

Jak wynika z depozycji będącego na miejscu zdarzenia O. S. (k.10-11). wynikały fakty:

„ w momencie cofania ręki z nożem, nóż wypadł na ziemię. Chcieliśmy S. obezwładnić, żeby nikomu innemu nic złego się nie stało. Podczas tego wyrywania noża (? - przypisek SA, skoro wcześniej nóż wypadł na ziemię ?) przewróciliśmy S. na ziemię (O. i R.). S. był agresywny przez cały czas, chciał nas uderzyć. Trzymałem go za ręce razem z R. i parę razy uderzyliśmy go po twarzy z otwartej dłoni to były uderzenia w celu jego uspokojenia. Po tym S. się uspokoił, my trzymaliśmy go na ziemi do momentu przyjazdu policji”.

Zachodzi zatem pytanie kto odłożył nóż na parapet i starł z noża odciski palców i w jakim celu? – S. P. leżał obezwładniony do momentu przyjazdu policji. (Z pierwszych depozycji przez O. S., R. K. (1) i B. S. (2), a więc najbardziej spontanicznych, nie wynika kto odłożył nóż na parapet okna, nie

było tak ażeby nóż przez długi czas leżał w nieustalonym miejscu, tak aby z uwagi na upływ czasu i inne nieustalone czynniki same zatarły się ślady linii papilarnych).

Na nożu nie ujawniono ani śladów linii papilarnych ani śladów genetycznych należących do S. P.. Nóż był typowy jakich wiele zapewne używanych w kuchni w gospodarstwach domowych na terenie Ł.. Sam oskarżony podczas pierwszego przesłuchania wprawdzie rozpoznał ten nóż, jakkolwiek dalsze jego wyjaśnienia, co działo się z tym nożem – to snucie hipotez w protokole przesłuchania.

Z opinii biegłych lekarzy z zakresu medycyny sądowej wynika natomiast, iż obrażenia jakich doznał S. P. w wyniku zdarzenia z dnia 20 czerwca 2020 są z godne z wersją zdarzeń przedstawionej przez S. P. natomiast przeczą wersji podawanej przez O. S., R. K. (1) i B. S. (2).(k.586).

Z powyższej opinii wynika, że „do powstania opisywanych obrażeń [w opinii] mogło dojść w okolicznościach wskazanych przez podejrzanego S. P. w jego wyjaśnieniach, tzn. bicia zwiniętą ręką w pięść. Biorąc pod uwagę charakter obrażeń zlokalizowanych w obrębie prawego oczodołu nie można wykluczyć, że do ich powstania mogło dojść także na skutek działania innego twardego narzędzia tępego, takiego jak np. obuta stopa. Charakter i zakres obrażeń ciała stwierdzonych u S. P. nie jest typowy dla sytuacji uderzania głową o podłoże osoby przytrzymywanej w pozycji leżącej”.

Z powyższego wynika wniosek, iż depozycje O. S., R. K. (1) i B. S. (2) powinny zostać potraktowane z dużą

dożą ostrożności, w kwestii faktów, o których relacjonowali, w tym także w zakresie użycia noża. Z pierwszych zeznań ww. świadków składanych w postępowaniu przygotowawczym, a więc najbardziej spontanicznych, ani później, nie wynika kto przeniósł nóż na parapet okna wychodzącego na podwórze. Wyjaśnienie tej okoliczności pomogłoby w ustaleniach, z jakiej przyczyny na nożu nie ujawniono linii papilarnych.

O ile zabezpieczono i przebadano odzież S. P., (nie stwierdzono śladów krwi) to nie przekazano do badań odzieży, którą mieli na sobie w chwili zdarzenia O. S., R. K. (2) (vide: k. 174, k. 251-257, 263-271), tylko wykonano oględziny tej odzieży.

Także niejasne jest w świetle depozycji ww. świadków w jaki sposób S. P. znalazł się wewnątrz klatki schodowej skoro wyszedł do nich na podwórko. Jeśli istotnie byłby agresywnym mogli oskarżonego od razu obezwładnić, jak to uczynili w końcowej części wydarzeń. Odnośnie oceny dowodów – w kontekście tych wydarzeń należało przyjąć, iż wyjaśnienia S. P. były wiarygodne, i to on został wciągnięty do klatki schodowej budynku przez ww. mężczyzn. Także doświadczenie życiowe przemawia za tą wersją wydarzeń, bowiem 1 mężczyzna nie byłby w stanie przemieścić siłą w inne miejsce 3 innych mężczyzn.

Powyższa argumentacja wskazuje w ocenie Sądu odwoławczego, iż w sprawie zachodziły wątpliwości co do przebiegu zdarzeń w dniu 20 czerwca 2020 r. przy ul. (...) w Ł.. Począwszy od okoliczności, kto był faktycznym agresorem i

rozpoczął „scysję” (posługując się terminologią Sądu Okręgowego k. 1093), aż po wątpliwość, kto użył noża i kto przeniósł nóż z klatki schodowej na parapet okna na podwórku i z jakiej przyczyny nie ujawniono na nim śladów linii papilarnych? Te wątpliwości (czy okoliczności na jakie wskazywał obrońca w swej apelacji)powinny (jak to uczynił Sąd odwoławczy) przywieść każdorazowo gospodarza postępowania karnego do zastosowania art. 5 §2 kpk , a nie kierować na podstawie tego samego zdarzenia historycznego dwa różne akty oskarżenia przeciwko (krzyżowo) osobom, gdzie w jednej sprawie oskarżony był pokrzywdzonym a w drugiej pokrzywdzony stawał się oskarżonym. Wskutek dostrzeżonych wątpliwości, których nie da się usunąć, Sąd odwoławczy zmienił wyrok Sądu I instancji i uniewinnił S. P.. Stąd też Sąd odwoławczy uznał, iż zarzut błędu

w ustaleniach faktycznych przedstawiony w apelacji prokuratora jest niezasadny. A nadto - w konsekwencji niezasadny jest drugi z zarzutów przedstawionych w apelacji prokuratora co do rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu, albowiem z uwagi na nie dające się usunąć wątpliwości Sąd odwoławczy nie przypisał winy S. P..

Wniosek

Wniosek apelacji prokuratora :

O zmianę kwalifikacji prawnej czynu na art. 13 §1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

i orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności 15 lat.	
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Ponieważ nie uwzględniono zarzutów apelacji – w konsekwencji nie uwzględniono wniosku apelacji prokuratora.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok skazujący S. P..	
Zwiążle o powodach zmiany	

Powody zmiany wyroku zostały omówione w części uzasadnienia poświęconej omówieniu zarzutów apelacyjnych.	
--	--

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2 i 3	Koszty postępowania odwoławczego na zasadzie art. 632 kpk w zw. z art. 634 ponosi Skarb Państwa, w tym koszty pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

PODPIS
Izabela Szumniak Katarzyna Capałowska Dorota Radlińska

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok skazujący oskarżonego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie (alternatywny)	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kwalifikacja prawna czynu i wymierzona kara	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana